

ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΑ



Γιώργος Ευσταθίου



Βαγγέλης Λαμπράκης



Κώστας
Χατζικωνσταντίνου

Οι δημοσιογράφοι, Νίκος Πετρίδης, Δημοσθένης Δούκας και Σταύρος Παπαδόπουλος ανακρίνουν τους: Γιώργο Ευσταθίου, Πρόεδρο Εργατικού Κέντρου Έβρου, Βαγγέλη Λαμπράκη, Μέλος Διανομαρχιακής Επιτροπής και Πρόεδρο Δικηγορικού Συλλόγου Αλεξανδρούπολης και Κώστα Χατζικωνσταντίνου, Αντιπρόεδρο Ξενοδόχων Θράκης για τις εξελίξεις στο θέμα των Χρυσωρυχείων Θράκης.

ΘΑΡΡΟΣ: Δημοσκοπήσεις, δημοσιεύματα, διάφορα πράγματα το τελευταίο διάστημα και μάλιστα σε γοργό ρυθμό, δεν πειστήκατε ακόμα;

Β. Λαμπράκης: Τα παρακολουθώ όλα αυτά όπως κάθε ενεργοποιημένος πολίτης ο οποίος έχει λογική συνείδηση και αγαπάει τον τόπο του. Εμείς αγωνιζόμαστε από αγάπη για τον τόπο μας, γιατί ζούμε εδώ και οι άλλοι αγωνίζονται για το υπερκέρδος για τα συμφέροντα μιας πολυεθνικής εταιρείας.

ΘΑΡΡΟΣ: «Αγάπη προς τον τόπο μας» και δεν εννοώ εσάς προσωπικά, αμφισβητείται. Λέγεται ότι πολλοί που είναι εναντίον των Χρυσωρυχείων, το κάνουν για ίδιον όφελος, έχει ειπωθεί και έχει γραφεί αυτό. Το γνωρίζετε.

Β.Λ.: Ο αγώνας που κάνουμε εμείς προκύπτει μέσα από το σύνταγμα, το άρθρο 24 που μιλάει για την υποχρέωση του κράτους να προστατεύει το φυσικό περιβάλλον και το δικαίωμα του κάθε πολίτη επίσης να προστατεύει το περιβάλλον στο οποίο ζει υλοποιεί ότι μπορεί, μέσα από το δικαίωμα που έχει, βάσει του Συντάγματος.

ΘΑΡΡΟΣ: Αλίμονο όμως, δεν είναι σαφέστατο ότι τη δουλειά τους θέλουν να κάνουν, όπως και οποιαδήποτε εταιρία.

Β.Λ.: Έχουν εκπροσώπους, προσπαθούν με κάποιους συνεργάτες, προσπαθούν με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, καλά κάνουν οι άνθρωποι, όποιος επιλέγει βαθμολογείται κιόλας. Ο πόλος ο αντίθετος για το λαό της Θράκης είναι η κυβέρνηση, η εκάστοτε κυβέρνηση. Είναι πολιτικό το ζήτημα, δε θα έρθουμε σε διάλογο με τα Χρυσωρυχεία Θράκης, δεν έχουμε να πούμε τίποτα, διότι ο λαός είναι ολόκληρος μαζί, μαζί με τη διανομαρχιακή επιτροπή, η οποία είναι ένα εκτελεστικό όργανο, μια γραμματεία. Άρα όταν ο λαός λέει οι φορείς, οι επιστήμονες που απαξιώνονται, το ΤΕΕ με 2000 μηχανικούς, οι οποίοι έχουν μέσα στους κόλπους τους, ιδιαίτερους μηχανικούς και μεταλλουργούς απαξιώνονται, όλοι οι φορείς όλοι οι επιστήμονες όλοι οι θεσμικοί παράγοντες, ο λαός ολόκληρος, λοιπόν τι να πούμε

εμείς στα χρυσωρυχεία; Ο λαός είπε όχι στα χρυσωρυχεία. Η κυβέρνηση, είναι αυτή η οποία οφείλει να σεβαστεί το λαό και να τελειώσει αυτή την υπόθεση των χρυσωρυχείων στη Θράκη.

ΘΑΡΡΟΣ: κ Χατζικωνσταντίνου εσείς που δραστηριοποιείστε στην περιοχή, κάποιιοι λένε ότι θα έπρεπε να δείτε την υπόθεση δημιουργίας νέων επενδύσεων.

Κ. Χατζικωνσταντίνου: Όλες οι επενδύσεις δεν είναι το ίδιο. Πρέπει να καταστρέψουμε τον τόπο που γεννηθήκαμε, να παραδώσουμε στα παιδιά μας και στις επόμενες γενιές καμένη γη στο όνομα του κέρδους; Εμείς δραστηριοποιούμαστε επιχειρηματικά στο όνομα της αειφόρου ανάπτυξης και σε μια αναπτυξιακή προοπτική η οποία θα δώσει καλύτερες ημέρες στην περιοχή μας και στις επόμενες γενιές. Δε σημαίνει ότι θα εκμαυλίσουμε ότι μας παρέδωσαν οι πατεράδες μας προκειμένου κάποιοι να θησαυρίσουν κυριολεκτικά και μεταφορικά. Άρα λοιπόν τις επενδύσεις τις βλέπουμε με κριτικό μάτι, δεν απεμπολούμε την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης σε καμία περίπτωση, απεναντίας την προστατεύουμε βεβαίως κινοούμενοι και επιχειρηματικά δεν είναι υποχρεωτικά ασυμβίβαστα τα δυο γεγονότα.

ΘΑΡΡΟΣ: Το επιχειρείν και η προστασία του περιβάλλοντος **Κ.Χ.:** Μια επένδυση όπως είναι ο χρυσός, κατάφορα, τουλάχιστον με τη μέθοδο με την οποία παρουσιάζεται με το κνάνιο, θέτει μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της αειφόρου ανάπτυξης. Εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να συναινέσουμε, πόσο μάλλον όταν αυτό έρχεται σε ευθεία αντίθεση και υποθηκεύει κάθε έννοια τουριστικής ανάπτυξης, για να το φέρω στον τομέα στον οποίο δραστηριοποιούμαι.

ΘΑΡΡΟΣ: Εσείς τι πιστεύετε κ. Ευσταθίου από τη δική σας πλευρά ως πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου, όταν όλοι δεχόμαστε και στη Ροδόπη και στον Έβρο, ότι το πρόβλημα της ανεργίας είναι μεγάλο και με χαρά θα δεχόμασταν μια τέτοια επένδυση, που θα έδινε θέσεις εργασίας.

Γ. Ευσταθίου: Σωστά το τοποθετήσατε και λέτε ότι θα έδινε θέσεις εργασίας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως, δημιουργεί επιπλέον θέσεις ανεργίας στην περιοχή, γιατί αν μαραζώσει ο τουρισμός στην περιοχή που η απασχόλησή της αγγίζει τους 800-1000 ανθρώπους, δε θα έχουμε αύξηση της ανεργίας; Το συνδικαλιστικό κίνημα του νομού μας θέλει την ανάπτυξη, την επιζητά, όμως ως στόχο έχει στο κέντρο του ενδιαφέροντος να είναι ο άνθρωπος και το περιβάλλον. Υπό αυτή την έννοια, η συγκεκριμένη επένδυση δεν έχει τέτοιους στόχους είναι ενάντια στον άνθρωπο κόντρα στο περιβάλλον και εμείς από τη δική μας πλευρά θα αντισταθούμε ώστε ποτέ να μη γίνονται στην περιοχή μας τέτοιες επενδύσεις. Έχουμε υπογράψει μαζί με τους εργαζόμενους, για τις επόμενες γενιές, μια σύμβαση που δεν έχει τέλος, όχι αορίστο χρόνο, αλλά ότι δε θα επιτρέψουμε να ασελήσουν εις βάρος των εργαζομένων, εις βάρος του περιβάλλοντος, για οικονομικούς λόγους κανείς.

ΘΑΡΡΟΣ: Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι στον κ. Δράκο, ο οποίος ως εκπρόσωπος μιας από τις εταιρίες που έχουν ενδιαφέρον για την περιοχή, αν και είναι απών, είναι ένας πολύ σοβαρός και αξιόλογος επιστήμονας, κοινωνιολόγος και διαχειριστής μέσων, έχει αρθρωμένη και ολοκληρωμένη σκέψη και προωθεί τη συγκεκριμένη πολιτική της εταιρίας που υπηρετεί. Εμείς έχουμε έρθει πολλές φορές σε επαφή μαζί του και έχει πει τις απόψεις του τις οποίες και αντιμετωπίζουμε όπως και όλες τις απόψεις με δημοσιογραφική δεοντολογία. Του ζητήσαμε να μας φέρει επιχειρήματα και στοιχεία και δεν έχουμε πειστεί με το διάλογο που κάνουμε μαζί του. Κανείς μας πιστεύω δεν είναι ενάντια στις ιδιωτικές επιχειρήσεις αντίθετα, πιστεύουμε ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι αυτή που παράγει πλούτο και ευημερία και όχι η κρατική παρέμβαση, οπότε ας μη μας αδικεί. Μας αδικεί επειδή διακινεί την άποψη ότι δεν έχουμε γνώση και ολοκληρωμένη άποψη, ότι δεν είμαστε μορφωμένοι, ότι είμα-

στε ανενήμεροι. Όχι απλά δεν είμαστε ανενήμεροι, είμαστε πάρα πολύ καλά ενημερωμένοι και όχι τώρα αλλά από το 1999 που ξεκίνησε αυτή η υπόθεση να βγάξει λίγο καπνό, είμαστε πάρα πολύ καλά ενημερωμένοι. Μια ερώτηση και για τους τρεις σας, νιώθετε ότι πραγματικά εσείς οδηγείτε την περιοχή στην καθυστέρηση, στη μιζέρια ότι δεν είστε διεκδικητικοί, ότι θέλετε τελικά την ανεργία και την υποαπασχόληση, η άποψη των εταιριών είναι ότι οι φυσικές ηγεσίες με όλες τις ιδιότητες των επιστημονικών συλλόγων, του εργατικού κέντρου, της τοπικής επιχειρηματικότητας είναι αυτές που μπλοκάρουν μια παραδεισένια ανάπτυξη, η ανάπτυξη που θα φέρουν οι εταιρίες του χρυσού, έτσι νιώθετε;

Κ.Χ.: Προέρχομαι από τον επιχειρηματικό κόσμο και νομίζω ότι τουλάχιστον στον τομέα του τουρισμού, αλλά όχι μόνο του επιχειρείν στην περιοχή, όσο προέρχεται από τα ντόπια κεφάλαια και ο ντόπιος επιχειρηματικός κόσμος έχει αξιοποιήσει στο έπακρο τους αναπτυξιακούς νόμους, τα οποία ευεργετήματα κατά καιρούς δόθηκαν και τα οποία χρήματα κατά καιρούς έχει δώσει η Ελληνική Πολιτεία, η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν πιάσει τόπο.

Ιδιαίτερα στον τουρισμό, όπου ούτε κουφάρια υπάρχουν, ούτε περιέργες επενδύσεις. Απεναντίας είμαστε σε μια τροχιά ανάπτυξης. Βεβαίως επιζητούμε ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη προκειμένου να καλύψουμε τα ελλείμματα προηγούμενων δεκαετιών αλλά σε κάθε περίπτωση δεν αισθάνομαι ούτε ως άτομο ούτε ως συνδικαλιστικός φορέας απολογούμενος απέναντι σε κανένα επιχειρηματικό όμιλο από όπου και αν προέρχεται αυτό. Γιατί άκουσα κατά καιρούς τους κυρίους αυτούς, να επικαλούνται την Ευρώπη, τα ευρωπαϊκά δεδομένα και στο τέλος έχω να καταθέσω ότι στην Ευρώπη των περιφερειών τις αποφάσεις τις παίρνουν πλέον οι τοπικές κοινωνίες.

ΘΑΡΡΟΣ: Με βάση την αρχή της επικουρικότητας η οποία λέει ότι εμείς πρέπει να αποφασίζουμε και να μην το ξεχνάνε κάποιοι.

Κ.Χ.: Ακριβώς. Όταν επικαλούνται το ευρωπαϊκό κεκτημένο, θα πρέπει να θυμούνται πολύ καλά ότι αργά ή γρήγορα οδεύουμε στην Ευρώπη των περιφερειών και σ' αυτή την Ευρώπη προσδοκούμε και να έχουμε οι τοπικές κοινωνίες την κύρια την βαρύνουσα άποψη. Στο θέμα του χρυσού η τοπική κοινωνία έχει αποφανθεί με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο και αυτό είναι άλλωστε αυτό που εμποδίζει την όποια κεντρική εξουσία να προχωρήσει και να δώσει πράσινο φως σε μια επένδυση που βρίσκει συμπαγές παρά τις όποιες περιέργες φωνές ακούγονται. Η τοπική κοινωνία διατρανώνει ένα μεγάλο όχι σε μια τέτοιου είδους καταστροφική επένδυση.

ΘΑΡΡΟΣ: Και αν έρθει μια δημοσκόπηση στον αέρα όπως μας έλεγε ο κ Παπαδόπουλος, όπου ρωτήθηκε η τοπική κοινωνία από εταιρία μέτρησης για όλο τον Έβρο, όπου το 37% λέει «ναι», το 13% «σχεδόν ναι» και το 20% «όχι»; Ο ένας στους πέντε λέει όχι, εσείς κ. Χατζικωνσταντίνου πως λέτε «συμπαγές»;

Κ. Χ.: Θα μου επιτρέψετε να αμφισβητώ την αξιοπιστία των μετρήσεων αυτών.

ΘΑΡΡΟΣ: Και ποια είναι η δική σας μέτρηση;

Κ. Χ.: Ως μέλος αυτής της κοινωνίας, γέννημα θρέμμα Θρακιώτης, αφουγκράζομαι τον παλμό των συμπατριωτών μου και αντιλαμβάνομαι ότι όχι μόνο δεν είναι έτσι τα νούμερα που λέτε αλλά η συντριπτική πλειοψηφία το 90% του τοπικού πληθυσμού είναι κατηγορηματικά αντίθετο σε μια τέτοιου είδους επένδυση. Για οποιαδήποτε άλλη επένδυση θα έλεγα ότι μπορώ να το συζητήσω, αλλά για μια τέτοια επένδυση όπως είπα και πριν που υποθηκεύει το μέλλον των επόμενων γενεών δεν υπάρχει περίπτωση να βρεθεί σκεπτόμενος άνθρωπος σ' αυτό τον τόπο έστω και απειλούμενος από το φάσμα της ανεργίας, της ανέχειας, που θα πει ότι εγώ θυσιάζω τη ζωή των παιδιών μου, προκειμένου να αυξήσω το εισόδημα μου κατά 100 ευρώ.

Ε. Λ.: Μην αφήνουμε στην άκρη τους διάφορους φορείς οι οποίοι έχουν εκφραστεί επί 8-9

ολόκληρα χρόνια ενάντια στα χρυσωρυχεία. Ο λαός είναι οι φορείς, από κει εκφράζεται ο λαός.

ΘΑΡΡΟΣ: Στη βάση υπάρχει έλλειψη ενημέρωσης κ. Λαμπράκη;

Ε. Λ.: Όχι. Εγώ πιστεύω ότι ο λαός και δε μιλάω για το λαό του Ορμενίου, τον οποίο τιμώ και σεβόμαι απολύτως, αλλά αν ρωτήσουν και το λαό της Φλώρινας ενδεχομένως το 30-40% του «ναι» να γίνει 80%. Ο κ. Παπαδόπουλος ξέρει ότι αυτά είναι επικοινωνιακά τετρίπια και ο λαός της Αλεξανδρούπολης και των Σαπών δεν τα «μασάει». Να επεκταθώ λίγο περισσότερο στην απάντηση του κ. Χατζικωνσταντίνου και να πω ότι δε μιλάμε με τους χρυσοθήρες. Έχει τελειώσει ο διάλογος εδώ και πάρα πολύ καιρό, έχουν τελειώσει τα πάντα, η κυάνωση, με ηλεκτρολύτες κ.τ.λ. η καταστροφή, η αποξήρανση τους εδάφους, αρσενικά, όλα έχουν τελειώσει διότι εγώ μπροστά μου έχω άλλα πράγματα.

Κ. Χ.: κ. Λαμπράκη αν μου επιτρέψετε, άκουσα χθες τυχαία τον εκπρόσωπο των Χρυσωρυχείων να φέρει ως ιδανικά παραδείγματα τα αντίστοιχα χρυσωρυχεία της Σουηδίας και διερρωτώμαι γιατί παράλληλα είμαι και μηχανικός και λέω υπάρχει σεισμικότητα στη Σουηδία; Υπάρχει το ρήγμα του Β. Αιγαίου σε απόσταση 25 ναυτικών μιλίων από τα πιθανά χρυσωρυχεία; Ας αναλογιστεί ο οποιοσδήποτε χωρίς να είναι τεχνικός τι θα σημαίνει μια διάρρηξη του φράγματος, το οποίο θα κρατάει τη λίμνη τελμάτων με τα κυανιούχα μέσα; Είναι αστεία πράγματα να τα κουβεντιάζει κανείς. Τι να πω, δεν παίρνουν χαμπάρι ότι σ' αυτό τον τόπο δεν είναι η χώρα της Μπανανίας, δεν κατοικούν ιθαγενείς, χωρίς να θέλω να υπολήπτομαι τους κατοίκους αυτών των ηπείρων, αυτή η περίπτωση είναι μια ευρωπαϊκή χώρα και κατοικείται η Θράκη και ο Έβρος από σκεπτόμενους με συλλογική συνείδηση και με ανθρώπους οι οποίοι έχουν αντανakλαστικά και ευαισθησίες.

Ε. Λ.: Επειδή παρακολουθώ όλη την πορεία στην Ευρώπη και στον κόσμο, λέμε ότι πέραν της

Τουρκίας, η οποία υπολείπεται και στη δημοκρατία και σε πολλά άλλα πράγματα της Ελλάδος μια και είμαστε ταγμένοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και πάρα πολλά χρόνια, στη Ρουμανία μόλις τον περασμένο μήνα, στα χρυσωρυχεία του Μπάια Μπόλσα, έσπασε η τοξική λάσπη και εκτοξεύθηκε στον ποταμό Σίσλα. Πέντε μεγάλες πόλεις απεγκλείσθησαν από την ύδρευση για να αποτρέψουν το μικρότερο κίνδυνο που ενδεχομένως να υπάρχει από άλλους πολύ μεγαλύτερους. Εδώ στο συγκεκριμένο ποταμό και στη συγκεκριμένη οικονομική δράση είχαμε και το 2000 την καταστροφή του Δούναβη, τη μόλυνση του και 3000 άτομα εγκλωβίστηκαν στα χρυσωρυχεία της Ν. Αφρικής σε κάποιο βάθος. Λένε τα Χρυσωρυχεία Θράκης ότι δύο - τρεις καθηγητές του Μετσοβίου Πολυτεχνείου και του Οικονομικού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και Αθηνών είναι υπέρ της ίδρυσης των χρυσωρυχείων διότι υπάρχει απόλυτη εγγύηση και εξασφάλιση του φυσικού περιβάλλοντος. Το ανώτατο δικαστήριο της χώρας, το συμβούλιο της επικρατείας με την 613/2002 απόφαση είτε για αντίστοιχα χρυσωρυχεία τα οποία πήγαν να δημιουργηθούν στο Δήμο Σταγειρών της Χαλκιδικής, είπαν «όχι» και εξηγή για ποιο λόγο. Υπήρχε απόλυτη αναντιστοιχία του φυσικού περιβάλλοντος και της εξέλιξής του με τη δράση αυτή. Ούτε αυτά να μην δούμε; Όχι στο ανώτατο δικαστήριο της χώρας μας, όχι σε όσα συμβαίνουν ανά τον κόσμο στα χρυσωρυχεία, διότι και η Ρουμανία είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ουγγαρία συμβαίνει κάτι αντίστοιχο και η Τουρκία στην οποία συμβαίνουν όλα αυτά είναι το μοντέλο το οποίο παρουσίαζαν έτσι τα Χρυσωρυχεία Θράκης. Όλα αυτά εμείς δε θα τα βάλουμε στην κεφαλή μας ως κινδύνους και ως ρίσκα για να δημιουργήσουμε 120-200 θέσεις θανάτου κ. Ευσταθίου που θα αποκλείσουν άλλες 1000 με 2000.

ΘΑΡΡΟΣ: κ Ευσταθίου πρέπει να δοθεί μια απάντηση σε ένα συνάδελφο σας, τον κ. Χασανίδη, εκπρόσωπο του εργατικού κέντρου, ο οποίος είπε τα τελειώς αντίθετα από όσα είπατε εσείς στον γραπτό και στον ηλεκτρονικό τύπο ότι είναι καλό για το συνδικαλιστικό κίνημα, για τους εργαζόμενους για την προοπτική πλήρωσης θέσεων εργασίας.

Ε.Α.: Δεν σέβεται τον άνθρωπο-εργάτη πρώτα από όλα.

Γ.Ε.: Δεν ξέρω αν ήταν ριζοσπαστική, ανεύθυνη ή σκληρή το τοποθέτηση, μπορεί να ήμουν και σκληρός. Προβληματίζομαι και υιοθετώ το τρίτο. Η θέση του Εργατικού Κέντρου Έβρου καταρχήν, δε θα διαμορφωθεί σήμερα.

Πριν πέντε χρόνια, κληθήκαμε να καταθέσουμε στη Βουλή μαζί με τοπικούς παράγοντες να πούμε την άποψή μας. Η άποψη που μετέφερα δεν ήταν προσωπική και δεν ήταν από ένα κανάλι. Ήταν απόφαση διοικητικού συμβουλίου που έγινε με γενική συνέλευση συνεδρίου, ήταν ενήμερη και η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, είχαμε τις περιβαλλοντολογικές μελέτες, πριν καν αποφασίσουμε, πριν πάρουμε θέση και μετά από όλα αυτά βγήκε απόφαση. Ήταν παρέμβαση σκοπιμότητας και δεν φοβάμαι να τα πω και να τα κρύψω μπορεί και εκ του πονηρού.

Και βέβαια όλα κρίνονται με γνώμονα τα συμφέροντα της περιοχής μας και της ανάπτυξής της. Σαν εργατικό κίνημα, το 1995, κάναμε ένα συνέδριο αναπτυξιακό όπου ήρθαν όλα τα πολιτικά κόμματα και γίνανε τοποθετήσεις. Ποτέ δεν αναφέραμε εμείς ότι βλέπαμε την ανάπτυξη του νομού μέσα από το θάνατο τον δικό μας ή των παιδιών μας ή και των επόμενων γενιών. Είπαμε πως βλέπουμε την ανάπτυξη, καταγραφίκαν όλα και λίγο αργότερα υπάρχει το ομόφωνο πόρισμα της διακομματικής της Βουλής που όλοι συμφώνησαν πως θα γίνει η ανάπτυξη της Θράκης.

ΘΑΡΡΟΣ: Καταγράφω την πληροφόρηση από πηγές προκειμένου να πληροφορηθεί και ο κόσμος. Η μια πηγή είναι τα χρυσωρυχεία και λένε "185 θέσεις εργασίας", που είναι 185 άνθρωποι που θα ερ-

γάζονται εκεί και σύμφωνα με την ιατρική επιστημονική άποψη, η βραχεία έκθεση σε κυανούχες ενώσεις μπορεί να βλάψει το κεντρικό νευρικό σύστημα, να προκαλέσει καρδιαγγειακές παθήσεις, σε ακραίες περιπτώσεις να επιφέρει κόμα και θάνατο. Η μακροχρόνια έκθεση σε μικρές δόσεις κυανιούχων προκαλεί ερεθισμούς στα μάτια, ναυτίες, κεφαλαλγίες. Πρώτα θύματα αυτής της έκθεσης είναι οι εργαζόμενοι. Το 2000 έγινε η μεγάλη καταστροφή στη Μπάγια Μάρε της Ρουμανίας, μια μεγάλη λεκάνη λυμάτων συγκέντρωσης κυανίου έσπασε το φράγμα και χύθηκε από έντονη βροχόπτωση, όπως στη Μάκρη πριν ένα μήνα και πλημμύρισαν τα πάντα, ούτε τρομοκρατική ενέργεια ούτε τίποτα άλλο. Υπερσύγχρονο το φράγμα και η κατασκευή της λεκάνης που κατασκευάστηκε το 1998 και το 2000 έγινε το ατύχημα. Ξέρετε ποια είναι η εξέλιξη; Στην περιοχή, σύμφωνα με έρευνα της Greenpeace, της Μπάγια Μάρε με 150.000 κατοίκους όπως και στην περιοχή μας, ο μέσος όρος ζωής μειώθηκε 12 χρόνια.

Ε.Α.: Και χωρίς το ατύχημα λένε οι εκπρόσωποι των χρυσωρυχείων, μη φοβόσαστε έχουμε την Ευρωπαϊκή νομοθεσία, διασφάλιση του φυσικού περιβάλλοντος. Με τον Ασωπό ποταμό τι έγινε; Τα βιομηχανικά απόβλητα έχουν μολύνει όλο τον ποταμό και 150.000 άνθρωποι μένουν εκεί. Που είναι η Ευρωπαϊκή νομοθεσία; Γιατί εγώ ο Αλεξανδρουπολίτης να πεισθώ ότι η Ευρωπαϊκή νομοθεσία θα βάλει όλες εκείνες τις εγγυήσεις για μια εξέλιξη θετική όσον αφορά τα 6,5 χρόνια που θα πάρει όλη αυτή η εξόρυξη του χρυσού; Αυτοί έρχονται για να μας χρυσώσουν το σπίτι μας, να μας το βάψουν χρυσό, να μας το επιπλώσουν σκάβοντας από κάτω επί 6,5 χρόνια και όταν θα φύγουν αυτό το επιχρυσωμένο σπίτι θα πέσει, γιατί από κάτω δε θα υπάρχουν θεμέλια πια. Αυτή είναι η αλήθεια άρα δεν πιστεύουμε την Ευρωπαϊκή νομοθεσία ούτε την ελληνική πολιτεία.

ΘΑΡΡΟΣ: Η υλοποίηση, η εφαρμογή της στην Ελλάδα είναι το πρόβλημα. Δείτε τις χωματερές. Δεν είναι η Ευρωπαϊκή νομοθεσία, αυτή η διάτρητη χώρα μας φταίει.

Κ.Χ.: Σε κάθε περίπτωση όμως κ. Λαμπάκη, η τοπική κοινωνία θα επιλέξει το μοντέλο ανάπτυξης. Δε θέλουμε χρυσωρυχεία, θέλουμε ένα άλλο τρόπο ανάπτυξης. Μια βιώσιμη αειφόρα ανάπτυξη, δε θα συμπετόνουν οι δρόμοι μας με τα χρυσωρυχεία.

ΘΑΡΡΟΣ: Εάν επιβληθεί με υπουργικές αποφάσεις τι θα κάνετε; Θα προτάξετε τα στήθη σας;

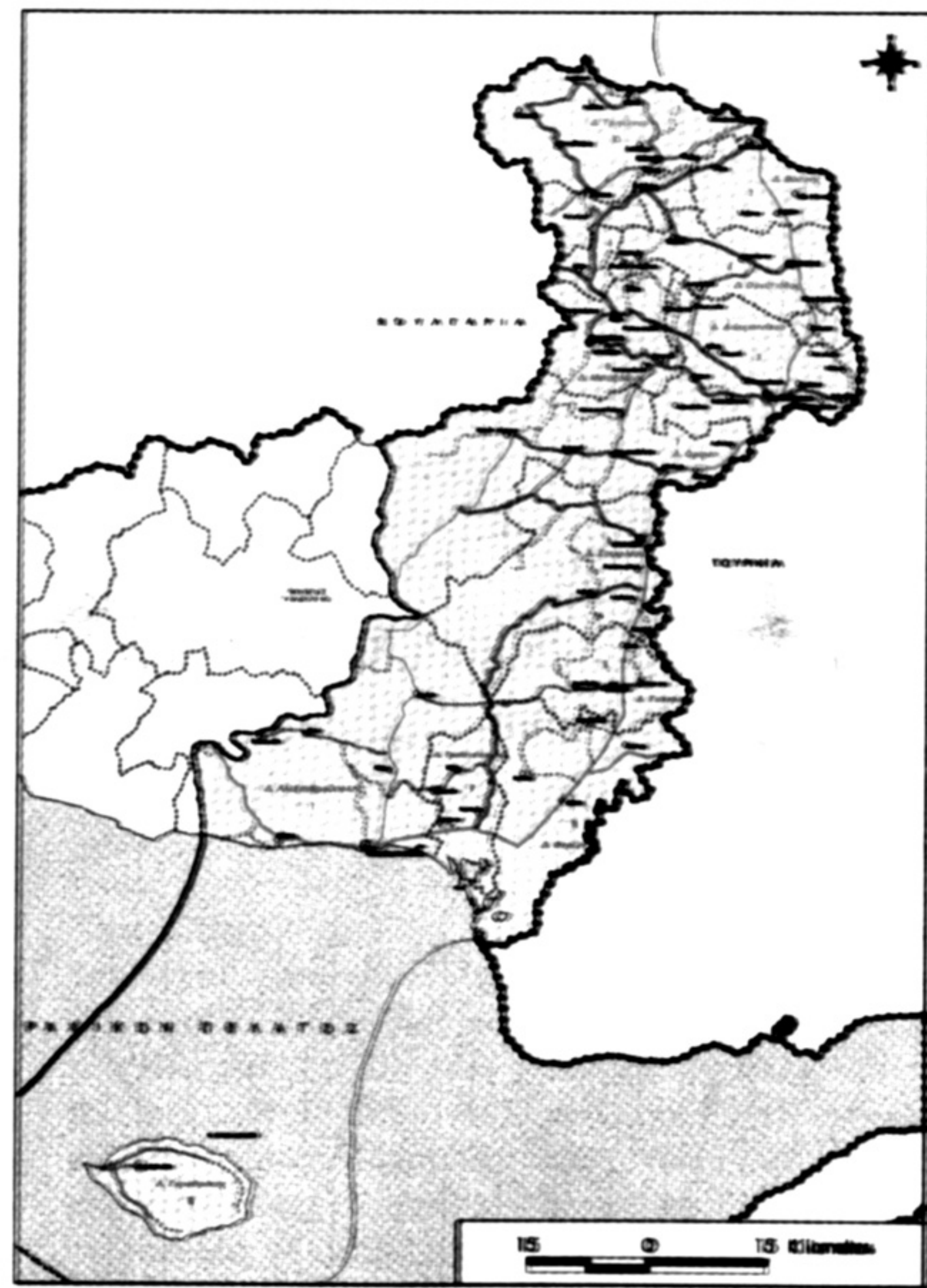
Κ.Χ.: Βεβαίως και θα τα προτάξουμε, να μην έχετε καμία αμφιβολία, γιατί στο τέλος αν δεν τα προτάξουμε θα βρεθούμε έξω από τα σπίτια μας. Είναι ζήτημα ζωής.

ΘΑΡΡΟΣ: Αμφισβήτησαν τον τουρισμό από Ορεστιάδα και κάτω.

Κ.Χ.: Και εγώ αμφισβητώ τα κίνητρα του καθενός που εκφέρεται κατ' αυτόν τρόπο, δε θέλω να μπω σ' αυτό το διάλογο.

ΘΑΡΡΟΣ: Πριν φτάσουμε στα θύματα νομίζω ότι πρέπει να μιλήσουμε για τα θύματα που έχουμε μέχρι τώρα. Τη δημοκρατία, την ελευθερία του λόγου και της άποψης. Γιατί, λένε κάποιοι, ότι όποιος έχει βγει μέχρι στιγμής και έχει μιλήσει εναντίον των χρυσωρυχείων σε υψηλούς τόνους δέχεται επίθεση, υπάρχουν δημοσιεύματα εναντίον του και γενικώς είναι στο στόχαστρο. Αυτό δεν σας φοβίζει εσάς;

Ε.Α.: Είναι η καινούρια επικοινωνιακή πολιτική που ταυτόχρονα με τη σπατάλη πολλών χρημάτων, προσπαθούν να μεταπείσουν και να μεταστρέψουν ένα κομμάτι από την κοινή γνώμη. Προσπαθούν να εμβολήσουν, να αποδομήσουν τον αγώνα χτυπώντας τους αιρετούς και λέγοντας ειδικά στους βουλευτές της αντιπολίτευσης ότι επιτέλους εσείς σταματήστε να είστε σε διάσταση με την πολιτική της κυβέρνησης. Νομίζω ότι οι σοβαροί πολιτικοί άντρες δεν ταλαντεύονται από λασπολογίες και επιθέσεις.



ΘΑΡΡΟΣ: Πλανάται γενικώς μια έντονη φημολογία ότι οι επιθέσεις θα ενταθούν, θα είναι προσωπικές και όχι μόνο σε αιρετούς και σε δημοσιογράφους και σε δικηγόρους.

Ε.Α.: Ο λαός έχει αντιληφθεί, έχει μιλήσει ότι και να κάνουν εναντίον δύο, πέντε ή δέκα ανθρώπων, είναι όλος ο λαός απέναντι τους επομένως εγώ δε φοβάμαι.

Κ.Χ.: Και μόνο η ένταση της επικοινωνιακής τους καμπάνιας φανερώνει τα προσδοκώμενα οφέλη. Όταν βλέπω μια τέτοια ένταση, μια τέτοια καμπάνια, που επέρχεται με θεμιτά και αθέμιτα μέσα, εμένα με πεισμώνει ακόμη περισσότερο, με κάνει να πιστεύω ακόμη πιο πολύ στο δίκαιο των απόψεων μου. Όταν θα γίνει το ατύχημα, οι άνθρωποι αυτοί, θα είναι στο εξωτερικό ή στην Εκάλη, εμείς θα είμαστε εδώ πέρα, εμείς θα υποστούμε τις συνέπειες, ο μέσος όρος ζωής των κατοίκων της περιοχής θα μειωθεί κατά τα πρότυπα της Ρουμανίας.

Γ.Ε.: Όπως γνωρίζουμε όλοι κύριος εκφραστής και εκπρόσωπος των εργαζομένων στο νομό Έβρου είναι το Εργατικό Κέντρο. Από τότε που άρχισε το ζήτημα των χρυσωρυχείων, έχουν περάσει 9-10 χρόνια, γίνανε 4 συνέδρια εργατικά, αυτή η διοίκηση επανεκλέγεται επαναβεβαιώνεται η στήριξη και η εμπιστοσύνη σε αυτούς τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από ποιες παρατάξεις προέρχονται. Γιατί δε διαμαρτύρονται οι εργαζόμενοι που τους κόβουν τις θέσεις εργασίας και σταματούν την ανάπτυξη και κόπτονται στην εταιρία για την απασχόληση στην περιοχή μας; Δεν σας κάνει αυτό εντύπωση; Είμαστε ανοιχτοί σε όλες τις επιθέσεις γιατί έχουμε στρατιά από πίσω, έχουμε τους εργαζόμενους, γι' αυτούς αγωνιζόμαστε και μ' αυτούς θα αγωνιστούμε.

ΘΑΡΡΟΣ: Δυστυχώς έχει μεταμορφωθεί σε πόλεμο επικοινωνιακό και θα πάρει πολύ διαφορετική μορφή.

Ε.Α.: Πάντως εγώ δεν τους φοβάμαι. Το λαϊκό μέτωπο είναι πάρα πολύ ισχυρό. Υπάρχει μεγάλη ένωση του λαού που δεν μπορεί να τη διαπεράσει κανείς, κανείς κ. Δράκος, κανείς εκπρόσωπος. Μια χαρά είμαστε και έτσι θα οδεύουμε. Η οικονομική πολιτική πρέπει να προκύψει με πίεση από δω, από τους βουλευτές μας και από όλους εμάς προς την Αθήνα.

Βόμβα κυανίου απέναντι

Του ΣΤΡΑΤΗ ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Η σιωπή των ελληνικών αρχών και η απολιτική στάση με την οποία αντιμετωπίζουν τις ελληνoturκικές σχέσεις οι φορείς της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης επέτρεψαν τον σχεδιασμό -pros το παρόν- της παραπέρα ανάπτυξης της «βόμβας κυανίου», λίγα χιλιόμετρα από το Αιγαίο, στην περιοχή της Περγάμου.

Όλα ετούτα παρά το ότι το Ανώτατο Δικαστήριο της Τουρκίας αλλά και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκριναν ότι η εκμετάλλευση των μεταλλευμάτων χρυσού στην περιοχή του Οβατζίκ της Τουρκίας δημιουργεί προβλήματα στην ανθρώπινη ζωή αλλά και στο περιβάλλον της περιοχής. Παράνομα η εκμετάλλευση του «κυανιού χρυσού» συνεχίζεται οκτώ ολόκληρα χρόνια τώρα

και σαν να μην έφτανε αυτό η λίμνη αποθήκευσης της υδρολογικής βόμβας στο Οβατζίκ επεκτείνεται, λίγα μίλια από το Αιγαίο ακόμα και από τους υδροφόρους ορίζοντες της Λέσβου... Οι λίμνες με τα κυανιούχα απόβλητα της επεξεργασίας των μεταλλευμάτων χρυσού είναι ορατές σε όποιον επισκέπτεται την περιοχή. Κυριολεκτικά δίπλα στον δρόμο, επί της οδού Σμύρνης - Δαρδανελίων, στο βάθος της Πεδιάδας του Κάικου ποταμού, βρίσκεται η

λίμνη-«ντροπή» και ταυτόχρονα «υδρολογική βόμβα».

«Παρά τις τόσες αντιρρήσεις, σαν να μη φτάνει τόση ρύπανση του περιβάλλοντος, τώρα γίνονται ενέργειες για να μεγαλώσει η υφιστάμενη λίμνη κυανιούχων αποβλήτων και να δημιουργηθεί μια νέα λίμνη δηλητηρίου», λέει ο βραβευμένος για τους αγώνες του πρώην δήμαρχος της Περγάμου και επικεφαλής της προσπάθειας ενάντια στα εργοστάσια χρυσού, Σεφά Τασκίν.

Όπως είναι γνωστό, η περιοχή της Περγάμου είναι σεισμογενής και μεγάλα σεισμικά ρήγματα έχουν δημιουργηθεί εκεί από τους σεισμούς του 1938 και του 1990. Μάλιστα, η περιοχή όπου βρίσκεται το χωριό Οβατζίκ, επί της οποίας έχουν δημιουργηθεί οι λίμνες κυανιούχων αποβλήτων, άλλαξε στο παρελθόν θέση όταν βρέθηκε πάνω σε ένα τέτοιο σεισμικό ρήγμα. Οι πολίτες και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις, που αντι-



δρούν, θεωρούν ότι μια σεισμική δραστηριότητα στην περιοχή, που είναι μάλιστα πολύ πιθανή, θα έχει αποτέλεσμα τη διαρροή χιλιάδων τόνων κυανιούχων αποβλήτων στους υδροφόρους ορίζοντες της περιοχής και μέσω αυτών στο Αιγαίο. Κοντά σε αυτόν υπάρχει και ο κίνδυνος, η ανάμιξη καρκινογόνων υλών, όπως το αρσενικό κάδμιο

που περιέχεται στα απόβλητα, να περάσει μέσω του νερού στους ανθρώπους. «Η παράβλεψη αυτού του κινδύνου είναι ένα έγκλημα για την ανθρωπότητα» λέει ο κ. Τασκίν. Σύμφωνα με πληροφορίες, ειδικοί επιστήμονες ήδη στην περιοχή της Περγάμου εξετάζουν το φαινόμενο της αύξησης των κρουσμάτων καρκίνου ειδικά στις γυναίκες.